

N:o 339.

Af Herr **C. J. Grafström**: Om ändring i tulltaxans bestämmelser rörande artiklarne "hudar och skinn" samt "späck".

Den hufvudtanke, som ligger till grund för vår nuvarande tulltaxa, är den, att råvaror i allmänhet böra vara *fria*, och förarbetade sådana belagda med tull. I många fall har man dock afvikit från denna princip; sålunda har den inhemska industrien ovedersägligen ofta fått sitta emellan.

Tullrubriken hudar och skinn är härpå ett exempel. Denna rubrik bestämmer: hudar och skinn: ej hänförliga till pelsverk: oberedda, alla slag, fria; beredda 10 öre, — andra slag 20 öre; men sedan: pelsverk: beredda och oberedda båda till samma tull.

Således är tullen på *råa och beredda skinn till pelsverk lika hög*.

Vigten på de oberedda skinnen öfverstiger de beredda i allmänhet med minst 30, men ibland, såsom för renskinn, med ända till 75 procent genom den mängd af fett och afskräde, som alltid följer med ett rått, d. v. s. oberedt skinn. En naturlig följd häraf är, att om råa skinn införskrifvas, tullsatsen träffar icke ensamt skinnen utan äfven den mängd orenlighet och afskräde, som bortgår i beredningen. I vanliga fall är således industriidkaren nödsakad att införskrifva endast beredda skinn, hvarigenom en stor arbetsförtjenst går för landet förlorad. Vore tullen, såsom den naturligen borde vara, mindre för oberedda (råvara) än beredda (förädlad vara) skinn, så skulle de snarare införas och derigenom en ganska betydlig förtjenst beredas den Svenska arbetaren, men som nu tillfaller utlandet.

Ett liknande förhållande förefinnes med artiklarne späck och tran.

Späck är råvaran för tran. I grannländerna brännes betydligt tran. Här ligger denna rörelse nästan nere. Orsaken härtill är att råvara och förädlad vara draga samma tull.

Af hvad jag nu haft äran anföra framgår nödvändigheten att ändra de rubriker jag här omnämmt. På dessa skäl får jag vördsamt föreslå:

1:o) att tullen för hudar och skinn — pelsverk: oberedda nedsättes med minst 30 procent och

2:o) att artikeln späck må bli fri.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Carl J. Grafström.
